

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duřu a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí 31. marca 2015 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **Ing. P. D.** pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1. ods. 2 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného Ing. P. D. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 28. januára 2015, sp. zn. PK-2Nt/2/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Ing. P. D. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1 T/51/2011, z 3. januára 2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 To 2/2012, z 25. apríla 2012 bol obžalovaný Ing. P. D. právoplatne uznaný vinným zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1. ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe,

že dňa 28. apríla 2011 v poobedňajších hodinách v Bratislave na ul. B., v prevádzke spoločnosti K., kde ako inšpektor Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto vykonával úradnú kontrolu potravín v zmysle § 21 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e) Zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, oznámil M. B., produktovej manažérke spoločnosti K., ktorá v tom čase zastupovala vedúcu prevádzky Seoul Plaza, že v úradnom zázname o kontrole neuvedie zistené nedostatky, ale chce mať z toho úžitok, pretože jeho plat je nízky a vzápätí po otázke: „Čo mi viete ponúknuť?“, od nej za to požadoval bližšie nekonkretizovaný úplatok, pričom v úradnom zázname o kontrole potravín č. 28/04/2011/Dž/1, okrem chýbajúcich záznamov o sanitácii a meraní

teploty v predajni, neuviedol žiadne ďalšie nedostatky, za čo si vyžiadal a následne zobral 10 kg balenie jazmínovej ryže zn. Double Ellefant, dve balenia kešu orieškov a nezistený počet nápojov po záručnej dobe v cene najmenej 28,19 €, čím konal v rozpore s § 61 ods. 1 písm. c) Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov a odsúdený za to podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j) a použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a k trestu zákazu činnosti spočívajúcom vo výkone funkcie inšpektora Štátnej veterinárnej a potravinovej správy na dobu 5 rokov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení svojho uznesenia, sp. zn. 1 To 2/2012, z 25. apríla 2012, ktorým podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného Ing. P. D. proti vyššie uvedenému rozsudku Špecializovaného trestného súdu, okrem iného konštatoval dodržanie základných zásad trestného konania (§ 2 Tr. por.), najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Tr. por.), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Tr. por.), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.) i rovnosti strán (kontradiktórnosti) (§ 2 ods. 14 Tr. por.). Ďalej Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval správnosť a úplnosť skutkových záverov, správnosť právneho posúdenia konania obžalovaného a zákonnosť uloženého trestu. Odvolací súd nezistil ani žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie zákonného zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci obžalovaný sa v rámci odvolania mimoriadneho zníženia trestu podľa uvedeného ustanovenia zákona domáhal.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 TdoV 18/2012, z 21. novembra 2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obžalovaného Ing. P. D. odmietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení uznesenia okrem iného vysvetlil, že dovolanie odmietol, lebo neboli splnené dôvody podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.). Dovolací súd okrem iného konštatoval, že súd správne kvalifikoval konanie obvineného, ktorý svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. PK-2Nt/2/2014, z 28. januára 2015 bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného Ing. P. D. na povolenie obnovy konania s odôvodnením, že v návrhu odsúdeného, ako aj vo vykonanom dôkaze absentujú akékoľvek skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Prezentovaný právny názor odsúdeného na to, či bol obrazový záznam ako dôkaz získaný a vykonaný

na hlavnom pojednávaní v súlade so zákonom, nie je možné považovať ani za skutočnosť, ani za dôkaz súdu skôr neznámy. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, tak ako sa domáha odsúdený. Rovnako nemôže súd bez splnenia zákonných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. samostatne preskúmať zákonnosť uloženého trestu. Na skúmanie prípadných právnych pochybení v trestnom konaní pred súdom slúži odvolanie ako riadny opravný prostriedok a dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktoré odsúdený v predchádzajúcom konaní v plnej miere využil s vyššie uvedeným výsledkom.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený Ing. P. D. ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že svedkyňa K. B. vypovedala v rozpore s ustanovením § 377 Tr. zák. a článkom 22 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Svedkyňa M. B. vypovedala o vyhrážaní sa a je tu zjavné použitie pravidla *calumniare audacter semper aliquid haeret*, hoci uvedený skutok vyhrážania vôbec nebol dokázaný, avšak Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe tohto tvrdenia zamietol mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Ďalej namietal použitie kamerového záznamu z priemyselnej kamery, napriek tomu, že vzápätí konštatoval, že procesné strany nijako nespochybňovali tento podporný dôkaz. Namietal diskriminačný a prísny trest odňatia slobody a poukázal pritom na viacero rozsudkov Špecializovaného trestného súdu. Dodal, že podľa jeho názoru sú podmienky na povolenie obnovy konania splnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) rozhodujúc o predmetnej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná, pretože podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. nie sú dané.

Podľa uvedeného ustanovenia obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného

trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisu na základe sťažnosti obvineného Ing. P. D. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k jednoznačnému záveru, že neboli splnené uvedené podmienky citované z § 394 ods. 1 Tr. por. týkajúce sa najmä skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, či treste.

Obvinený Ing. P. D. v sťažnosti, ale i v návrhu na povolenie obnovy konania uvádzal všetko len súdu už známe skutočnosti a poukazoval na dôkazy vykonané a vyhodnotené v pôvodnom konaní, či už išlo o výpovede svedkýň K. B., či M. B. alebo o kamerový záznam alebo inventúrny záznam o chýbajúcom tovare.

Súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom skonštatoval, že „v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, tak ako sa domáha odsúdený. Rovnako nemôže súd bez splnenia zákonných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. samostatne preskúmať zákonnosť uloženého trestu“.

Z týchto dôvodov i Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd rozhodujúci o sťažnosti obvineného Ing. P. D. nezistil podmienky uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por. a sťažnosť obvineného Ing. P. D., ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Libuša Jánošíková